

DOEL gericht LEVEN

Elkaar vermanen

Bijbelstudie: 1 Tessalonicenzen 5: 1-28

Groiegroepen C.G.K. Groningen
Seizoen 2004/2005, nr. E

Doel van dit gesprekspapier

We willen samen nadenken over het elkaar vermanen.

Gebed

Ontmoeting met elkaar

- ☛ Waar denk je aan bij het “elkaar vermanen”?
- ☛ Hoe zou het komen dat we het moeilijk vinden om elkaar terecht te wijzen?
- ☛ Hoe zou jij het vinden om vermaand te worden?
- ☛ Er wordt in onze samenleving heel wat gezegd over normen en waarden. Kun je voorbeelden noemen waarin mensen elkaar op een zinnige wijze op zinnige dingen aanspreken? Welke bijdrage zouden wij als christenen daarin kunnen leveren?

Inleiding

Het woord vermanen heeft voor veel mensen een niet al te prettige klank. Dat heeft volgens mij meer te maken met de manier waarop dat in het verleden gedaan werd dan met het bijbelse woord en de sfeer die daar in de bijbel omheen zit. Het griekse woord “parakaleo” betekent “bij zich roepen” en dan vaak met het doel om iemand “toe te spreken”: Je hebt hem/haar iets te zeggen. Afhankelijk van het verband kun je dan allerlei woorden invullen: vermanen, oproepen, aansporen, verzoeken, bemoedigen, troosten, onderwijzen. In de oudere vertalingen is vaak het woord “vermanen” gekozen, terwijl op grond van het verband een andere uitdrukking beter zou zijn. Dat komt vooral door het vertaalprincipe om de grondtaal zo consequent mogelijk te volgen. Een grieks woord werd zoveel als mogelijk in alle verschillende teksten waarin het voorkwam door hetzelfde Nederlandse woord weergegeven. Als je het woord “vermanen” tegenkomt dan weet je: er staat in de grondtekst parakaleo en dat betekent ook bemoedigen, aansporen, etc. In de nieuwere bijbelvertalingen staat de Nederlandse lezer centraal, die moet direct begrijpen wat er wordt bedoeld. We willen vooral letten op de manier waarop Paulus in de eerste brief aan Tessalonika de gelovigen vermaant. Wat belangrijk is, is de inzet van zijn schrijven. Zoals steeds begint Paulus zijn brieven met het benoemen van positieve zaken waar hij de Here God dan voor dankt. Opvallend is hoe Paulus telkens zijn betrokkenheid naar de gemeenteleden toe verwoordt. Ze gaan hem ter harte! Bij alles gaat het niet om de privé-mening van Paulus, maar om de eer van God.

Bezinning vanuit de Bijbel

📖 Lezen: Spreuken 8: 33, 19: 20, 23: 23

1. Wil jij vanuit de Bijbel aangesproken worden op jouw leven? Waarom wel/niet? Onder welke voorwaarden? Wat kun je eraan doen om vermaningen te ontvangen?

📖 Lezen: Spreuken 28: 23

2. Bespreek de stelling: “*Wie een ander vermaant, zal dank oogsten.*”

📖 Lezen: 1 Tessalonicenzen 1: 2-10

3. Welke positieve punten benoemt Paulus?
4. Waarom zou het bij het vermanen belangrijk zijn om allereerst nadrukkelijk positieve dingen te benoemen?

📖 Lezen: 1 Tessalonicenzen 2: 1-6

5. Paulus benoemt hier drie kwalijke vormen van vermanen. Zouden deze drie kwalijke vormen ook nu nog voorkomen? Kun je voorbeelden noemen? Ken je wellicht ook nog andere vormen van op een verkeerde manier vermanen? Vertel.....

📖 Lezen: 1 Tessalonicenzen 2: 7-12

6. Wat valt je op in de tekening van het vermanen zoals Paulus dat in praktijk probeerde te brengen? Kunnen wij hier iets mee als het gaat om onze vormgeving van het “vermanen”?

Een stukje achtergrond

In 1 Tessalonicenzen 2: 13 – 3: 13 vernemen we iets over de achtergrond van deze brief. Paulus was bezorgd over het welzijn van deze gemeente. Ze hadden te lijden onder onrecht en verdrukking. Paulus was al veel eerder van plan geweest hen op te zoeken, maar het was er niet van gekomen. In de bewoordingen van Paulus: “Satan had het belet”. Uiteindelijk was Timotheüs er op uitgestuurd om de gemeente een hart onder de riem te steken en te versterken in het geloof. Hij komt met goede berichten over de gemeente terug bij Paulus. Vol dankbaarheid schrijft de apostel daarop deze brief. Ongetwijfeld hebben de onderwerpen waar hij op ingaat te maken met de informatie die hij via Timotheüs ontvangen heeft.

Bemoediging: Ook wij hebben dat soms, dat we iemand willen bezoeken, maar dat het er steeds niet van komt. Je voelt je schuldig en je denkt “hoe zal het nu zijn?” Gelukkig blijkt ook vandaag nog regelmatig, dat de Here voor zijn werk niet van ons afhankelijk is! Bij ons “vermanen” mogen we wel bidden “Heer, verlos ons van de kramp.....” Het gaat er niet om dat wij ons doel bereiken, maar dat we in alle fijngevoeligheid proberen door te geven wat de Here ons aanreikt.....

 Lezen: 1 Tessalonicenzen 4: 1-8

7. De uitdrukking “zijn vat verwerven” (vs. 4) kan opgevat worden als het verkrijgen van een (eigen) vrouw (tegenover seksuele losbandigheid). Het “vat” kan ook het lichaam van de man beduiden. Dan gaat het erom (opnieuw in het kader van de seksualiteit) het lichaam te beheersen. De kern wordt aangeduid met de woorden “in heiliging en eerbaarheid”. Daarbij heeft “heiliging” te maken met de relatie tot God en “eerbaarheid” met de relatie tot de naaste, hier allereerst de echtgenote. Eerbaarheid is daarbij op te vatten als “respect en toewijding”.
- Wat valt je op in de manier waarop Paulus deze vermaning vorm geeft?*
  - Vind je een soortgelijke vermaning voor ons nog steeds van belang? Waarom wel/niet?*
  - Hoe zouden wij elkaar t.a.v. dit onderwerp op een goede manier kunnen vermanen?*

 Lezen: 1 Tessalonicenzen 4: 10b – 5: 3

8. De achtergrond van deze verzen wordt gevormd door de gedachte dat Jezus zeer spoedig zou terugkomen. Men meende dat het niet meer nodig was om zich nog te bekommeren om aardse zaken als werk en dergelijke. Paulus roept hen op weer aan de slag te gaan. Er bestonden ook misverstanden t.a.v. degenen die gestorven waren. Zij zouden de wederkomst van Jezus niet meemaken. Paulus maakt duidelijk dat ze daar geen zorgen over behoeven te hebben. Hij sluit af met de kern: Houd altijd rekening met de komst van de Here!
- Welke plaats heeft de verwachting van de komst van Christus in jouw leven?*
  - Als je kijkt naar 1 Tessalonicenzen 5: 4-11, wat betekent de verwachting van de wederkomst dan voor je stijl van leven?*
  - In vers 11 zou je “vermaant” heel goed kunnen weergeven met “troost” of “bemoedig”.
Beleef jij de gedachte aan de wederkomst als beklemmend/bevrijdend/of..... Vertel!*

 Lezen: 1 Tessalonicenzen 5: 12-28

9. Wat valt je in dit gedeelte op?
10. Valt er aan de hand van dit gedeelte nog iets te vermanen m.b.t. onze situatie? Zo ja, wat? En hoe zou je dat dan in de praktijk kunnen/willen doen?

Dankgebed en voorbede

Zingen

♪ Schriftberijming 28: 1, 4, 5 (melodie gezang 463: O Heer, die onze Vader zijt)

De grote dag breekt weldra aan,
het einde van de tijd.
Weest nuchter hier in uw bestaan
en houdt in de gebeden aan
in hoge waakzaamheid.

Laat als u spreekt uw woord steeds zijn
een echo van Gods stem
en laten diensten, groot en klein
een weerschijn van Gods daden zijn,
verricht in kracht van Hem.

In alles zij God eer gebracht,
aan Hem de lof gewijd.
Hij schenkt in Christus u de kracht,
Hem zij de heerlijkheid, de macht
tot in al' eeuwigheid.